ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 18ης Φεβρουαρίου 1975 *

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 2, εδάφιο 1 του κανονισμού του Συμβουλίου 543/69, της 25ης Μαρτίου 1969, περί εναρμονίσεως ορισμένων κοινωνικών διατάξεων που αφορούν τις οδικές μεταφορές (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 47)

Διατακτικό της αποφάσεως:

Η έκφραση «να διαθέτει περίοδο αναπαύσεως», που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, εδάφιο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 543/69, της 25ης Μαρτίου 1969, έχει την έννοια ότι επιβάλλει την τήρηση των διατάξεων, των σχετικών με την ημερήσια ανάπαυση, τόσο στα ίδια τα μέλη πληρώματος, τα οποία υποχρεώνει να παύσουν πραγματικά, κατά την ελάχιστη προβλεπόμενη διάρκεια, κάθε άσκηση δραστηριότητας, που αναφέρεται στο άρθρο 14, παράγραφος 2 υπό γ και δ του ίδιου κανονισμού, όσο και στον εργοδότη που εκμεταλλεύεται επιχείρηση οδικών μεταφορών, ο οποίος υποχρεούται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επιτραπεί στα μέλη πληρώματος να έχουν την προβλεπόμενη ημερήσια ανάπαυση.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 543/69 πρέπει να αποδοθεί η έννοια ότι περιέχει, για το προσωπικό που ασχολείται με τις μεταφορές, την υποχρέωση πραγματικής τηρήσεως των διατάξεων περί χρόνου αναπαύσεως, υπό την έννοια ότι κάθε δραστηριότητα που αναφέρεται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, υπό γ και δ πρέπει να διακόπτεται κατά τις προβλεπόμενες χρονικές περιόδους.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.